Блѣдавъ, ва, во, —вий, в. блѣдъ.

Блѣдника въ, ва, во, —вий, що блена блѣдно, въ бл... енъ, ублѣденъ. в. блѣдъ

Блѣдност а ж. ~~...~~ в. блѣдавина

Блѣдия, еш, гл. ср. ставамъ блѣденъ, прибл... жявамъ

блѣдъ, ва, во, —дий, 1) зеленожеленъ цвѣтъ, що ... на бло. 2) всякой цвѣтъ или боя що не е ясна, но ... от блѣдява, не отличява толкозъ добрѣ. Блѣдъ

Блѣйвамъ, гл. учелов. отъ блѣя. многкр.

Блѣйване ср. отъ блѣйвамъ

Блѣйнувамъ, гл. мнг. кр. отъ блѣйня

Блѣйня, еш —нялъ, гл. еди кр. блѣя.

Блѣквамъ, Блекня, гл. ср. казва се за овци кога блѣйнятъ та се разблѣятъ ~~и ...~~ какво си зинялъ та си блѣкнялъ

Блѣкване ср. отъ блѣквамъ

Блѣкня, еш. —нялъ, свър. видъ отъ блѣквамъ.

~~блѣдъ~~, у Дюверноа погрѣшено, в. блѣйня ++

* Блѣя, еш, —ялъ гр. ср. овцитѣ блѣятъ.

Блѣяне, ср. отъ блѣя.

Блювамъ, в. бълвамъ.

Блюване, в. бълване

Блювамъ — вувамъ, гл. многокр. отъ блювамъ

Блювнувамъ, гл. повтор. отъ блювня

Блювота, ж. в. бълвота

Блювотина, ж. в. бълвотина.

Блювачъ, м. в. бълвачъ.

Блюдкавъ, ва, во, —вий. в. блудкавъ, блудкавъ

Блюдо, ср. 1) дървенъ сѫдъ ~~...~~ ... въ който се сипва нѣщо за ядене ... се слага на трапезата ... ~~...~~ дървенъ сѫдъ ~~...~~ дървена паница, въ който се си... пва да ядене, таванка която поддържа 3) ... просятъ, просешко блюдо, дискосъ. 4) сѫдъ съ жито варено що носятъ въ черква, ~~...~~ коливо, кутя. Занесохъ блюдото (съ житото) въ черква. ~~...~~ казуватъ блюдо само на дървенъ сѫдъ, но на мѣсто подъ блюдо разумяватъ само ... отъ калъ сѫдъ; а и въ двата случая се разумява плитъкъ, разлатъ сѫдъ. Види се Българи тѣ като прибалкански жители употрѣбявали сѫ нѣкога само дървени сѫдове на трапе... За та смята затова и до сега грѣцитѣ ги про... корьосватъ съ названието дървена паница. Зу... ло ... наги.

Блюка гл. в. блика, ~~...~~, ю и често се замѣнява въ Българ. езикъ особено по сл... така имаме блика и блюка, ключъ и клюнъ, люде и моде, ~~...~~ се на сѫдъ ~~...~~ други съвсѣмъ безумѣстно. в. живъ и сиромахъ

Блюкане, ср. в. бликане

Блюкня гл. в. блѣкня

Блясвамъ, в. блѣснувамъ се блѣсвамъ (се)

Блясване, ср. от блѣсване

Блясковица, ж. в. блѣсквица, свѣткавица / блѣскавица

Бляскамъ и бляскамъ се вж. блещя и блещя се шлещя.

Блясканe ср. отъ бляскамъ, в. блѣскане

++ Запали (х) ме стрикове егрекъ, изгорехя триста ягнища, и га доидоха триста млазинци, и бле(й)наха триста млазинци, земята се молеше, небето се расцепуваше. В. 144.

блѣдавина ж. ... блѣдна ... цвѣтъ

блѣденъ, дна, дно, — дний, в. блѣдъ.

блѣна ср. в. блъна 2-ро значение и плѣна.

Блѣдноликъ и блѣдоликъ, а, о, —ий, който има блѣдно или блѣдо лице.

Блѣсавъ, ва, во, —вий същото блесавъ и коправъ

Блѣсвамъ, гл. непрѣх. изгрѣвамъ, свѣтнувамъ

Блѣсване ср. отъ блѣсвамъ

Блѣскавица, ж. 1) свѣткавица, трескавица, гърмо... като стрѣлникъ.) тевица, мълние, мупя, рофья.

Блѣска се, гл. безл. 1) блеска се, бляска се, свѣтка се, пуща свѣтлина блѣска се по небето. 2) гърми, тряска се, блъска се, 3) блещи ~~...~~ блъска си, свѣти пушки ... или блещятъ на слънцето.

Блѣскавъ, ва, во, —вий, който блѣска, блещи, лъщи, свѣти

Блѣскавина, ж. блѣскъ, блясъкъ, свѣтене, лъщене

Блѣскамъ гл. ср. свѣткамъ, блещя, лъщя цр. к. блистать

Блѣскане, ср. свѣткане, блъщене, лъщене, свѣтене.

Блѣхъ, м. желѣзна гривна що я приковаватъ въ устата на главината отъ коло, за да се не протрива осьта която трѣбъ главината. в. пория. 2) прѣносно, казватъ не знае ни блѣхъ на ... която не знае да подума, да проговори. 3) нѣкой ~~...~~ ... ~~...~~ ~~... ...~~ ~~...~~

Блѣсне (са) свѣти, безл. свър. отъ блѣска се

Блѣснувамъ, гл. повтор. отъ блѣсня

Блѣснуване ср. отъ блѣснувамъ

Блѣсня, еш. свър. видъ отъ блѣсквамъ

Блѣскъ, м. блясъкъ, свѣтене, лъщене

~~...~~

~~...~~

Блѣтъ, м. бѣле и ... в. блѣхъ / ... дървенъ

Блѣщене, ср. 1) блъщене, лъщене. 2) кривене, юдене, правене гримаси.

Блѣщя, щишъ, —щялъ, блъщя, лъщя, свѣтя.

Блѣщя се, кривя се, юдя се правя гримаси

в. облѣщенъ, ...

Блѣщукамъ (се) гл. ..... 1) свѣтя не еднакво, утъвнувамъ, ту загасвамъ, мъждя. Свѣщьта ... до горѣла и едва блѣщукаше 2) прѣносно. толкозъ дѣца що е родила, все измрѣли, токо едно е останало и то едвамъ блѣщука. да ... очи

Блѣщукане, ср. отъ блѣщукамъ.

Блѣщулка, ж. жив. бубол. в. свѣтулка.

Блюдце, ср. ум. отъ блюдо, малко блюдо

Бляшка (ата) в. треперушка, лъскава люспица отъ метал... на сърдѣ пробита, употрѣбява за накити въ разни шевове ... съ нишки се кръстятъ ... на малки люспици на бисаки. В. 237.